

בש"פ 6821/17 - מדינת ישראל נגד שלמה כהן

בבית המשפט העליון

בש"פ 6821/17

לפני: המבקשת:
כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

נגד

המשיב: שלמה כהן

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ג באלול התשע"ז (14.9.2017)

בשם המבקשת: עו"ד מיכל רגב

בשם המשיב: עו"ד מאיה סטולרייטן; עו"ד אסתי אשכנזי פיליפ

החלטה

1. מונחת בפניי בקשה להורות על הארכת מעצרו של המשיב, החל מיום 20.9.2017, בתשעים ימים, או עד מתן פסק הדין בת"פ 40667-12-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו. כתב האישום מייחס למשיב ביצוע עבירות של

ייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 3.711 ק"ג נטו וקשירת קשר לעשיית פשע.

על פי סיפור המעשה המצוי בכתב האישום, המשיב ושלושה נוספים שזהותם אינה ידועה, קשרו קשר יחד עם בלדרית לייבוא סם מסוג קוקאין מברזיל לישראל. הבלדרית העבירה את הסם מברזיל לישראל במזוודתה, אולם נתפסה בישראל על ידי המשטרה והחלה לפעול לפי הנחיות השוטרים. בהתאם להוראת אחד החשודים הגיעה הבלדרית לכתובת בה שהה המשיב ומסרה לו תיק גב ובו חלק מהסם, לאחר שהמשיב מסר לה את מילות הקוד המוסכמות "פידל קסטרו".

בבקשה זו שניים הם השיקולים הרלוונטיים: מסוכנות וקצב המשפט. השיקול הראשון בעיקרו הינו שיקול המתמקד באינטרס הציבורי, והשני עניינו בשמירה על זכויות המשיב כי משפטו יתקדם כראוי בעודו במעצר.

2. המסוכנות הינה סטטוטורית נוכח מהות העבירה, בהינתן סוג הסם - קוקאין, משקלו - 3.711 ק"ג, וטבעה של העבירה - קשירת קשר לייבוא סם מברזיל. הצטברות נתונים אלו מעמידה את רף המסוכנות ברמה גבוהה. נקבע בהליכי המעצר דבר קיומן של ראיות לכאורה והיעדר חלופה למעצר.

קצב המשפט הינו שיקול יותר מורכב במקרה זה. זוהי הבקשה הראשונה להארכת מעצר, והתיק אף התעכב בשל הליך גישור, אולם עד כה התקיימו שתי ישיבות בלבד בגדרן נחקרה הבלדרית. עולה כי בית המשפט המחוזי (השופט צ' קאפח) עושה מאמץ ניכר לקדם את ההליך, אך רצון זה נתקל בהליכי גילוי שגורמים להאטת הקצב.

בית המשפט המחוזי קבע שלושה מועדים לדיונים בחודש ספטמבר, כאשר במהלך עדותה של הבלדרית התעוררה שאלה בדבר קיומו של חומר חקירה וגילוי. בנוסף מתנהלים הליכים בדבר סיווג חומר החסוי, כאשר בשלב זה הוגש ערר בנושא בפני בית משפט זה. ייתכן ועניין זה חושף קשיים דיוניים הנובעים מתיקון 75 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אך לטעמי נראה כי מוקדם מידי לגבש עמדה כללית בנושא. בכל מקרה, עקב האמור דיון אחד לשמיעת ראיות לא מוצה עד תום, והדיון האחר בוטל - שניהם בחודש ספטמבר. בית המשפט קבע ארבעה תאריכים נוספים לדיונים בחודש אוקטובר.

האמור הובא בשל שתי סיבות: האחת היא כי בסופו של שיקול הקו נוטה לכיוון קבלת הבקשה. לצד המסוכנות לכאורה של המשיב, נקבעו תאריכים נוספים בקצב ראוי לעת הזאת. השנייה, כי טוב יעשו כל הצדדים והגורמים הרלוונטיים לסיים את אשר טרם הסתיים בהקדם, כדי שהדיונים יוכלו להתקיים במועדם. הערה זו מופנית גם כלפי המשטרה שצריכה לבדוק את קיומו או היעדרו של החומר, והאם אבד או שהינו בנמצא. אין בכך ביקורת אלא רצון שהמשפט יתקדם ככל שניתן.

3. על כן הנני מורה להאריך את מעצרו של המשיב החל מיום 20.9.2017 בתשעים ימים, או עד פסק הדין בת"פ 40667-12-16, לפי המוקדם מביניהם.

ניתנה היום, כ"ו באלול התשע"ז (17.9.2017).

שׁוֹפֵט
